

Kada kažem Indija pomislim na zemlju hramova, joge, Ruždija, Himalaja i Ganga. Kada radim jogu ponavljam u sebi: Indijo, čekaj me i ja ću sigurno doći

# Čamac

II deo

## moje molitve

Indija je takva da se ne da obuvati mišlju. Svaki delić mog putopisa zahteva ponovno uranjanje u tajnu sveta. Samo tako moj mali putopis biće verodostojan onome što sam videla.

**Red Fort**, Lal Kuila, tvrđava koja predstavlja spoj indijske, persijske i evropske kulture, zdanje je koje ne smete zaobići ako vas dobri vetrovi odnesu u ovaj deo zemljine hemisfere. Sagrađena u 17. veku da zadrži napade osvajača, Red Fort je nekada služio šahu Jehanu i njegovim dvorjanima, za koje se zna da ih je bilo 300. Čitave porodice iza zidina tog neobičnog arhitektonskog bisera živele su svoje kraljevske živote.



Ali nije samo Lal Kuila svedok nekadašnje raskoši i orjenatalne mistike. Na ulicama Indije, kud god da krenete, prepliću se vekovi, kraljevske dinastije i kulture. Patina sjajne prošlosti, velikih ratnika, još većih ljubavi... izbija iz svakog kamena. Zdanja i jesu tu da prizovu prošlost...

No, Indiju čini i moderna arhitektura. **Lotus**

### Snežana Radojičić

instruktor joge

Pored hrama u Haridvaru



Haridvar

templ spada u jedan od najlepših hramova u Indiji bahaji religije. Taj „Tadž Mahal moderne Indije“ izgrađen je u obliku poluotvorenog lotosovog cveća. Sastavljen je od 27 gigantskih „latica“ od čistog belog mermersa i devet bazena. Ostavlja utisak da pluta. Udišem duboko. Slava lotosu, simbolu mira, čistote, ljubavi i besmrtnosti.

### ZEMLJA BEZ STRESA

Još jedno veće u kući mojih domaćina u Nju Delhiju. Ko nije bio gost kod Indijaca, ne zna šta je gostoprimstvo. Za ovu priliku kuhinju smo prepustili muškom članu porodice i dok se malim sobicama zavodljivo širi miris indijske kuhinje, a moja prijateljica prebira po sanduku sa teškim svilama, ne bi li me ubedila da jednu ponese sa sobom, kao dar kuće u kojoj sam bila, ja razmišljam da li je ovaj mali kvart u Nju Delhiju samo san ili ne. Na ulicama se čuje graja dece, iz daljine dopire onaj zvuk sirena koji će sigurno neko uvrstiti u simbole Nju Delhija. Iako puno ljudi na ulicama, njihovi usporeni pokreti govore da se oni nigde ne žure. Ima li u Indiji stresa? Ja ga nisam upoznala.

Sutra odlazimo u južni deo grada u kome se nalazi svetilište (zemljište posebno namenjeno za molitvu) gde je ubijen Mahatma Gandhi 1948. godine. Na zapadu su hram **Balmiki** i **Lakšminarajan**, koje je Gandhi veoma često posećivao. Memorijalni muzej „Indira Gandhi“ nalazi se u prostranom jednostavnom belom bungalovu u kome je ta nacionalna junakinja, vođa naroda i simbol pobeđene, živela kao premijer. Daleko pre nego što je Nemačka mogla da sanja o kancelarki, 1966. godine, Indija je već imala premijerku Indiru Gandhi. Međutim, treba reći da je Indira Gandhi bila ćerka indijskog premijera Džavaharlala Nehrua, koji je svoju jedinicu veoma rano uveo u visoke političke krugove i napravio od nje svoju naslednicu.

Bungalov koji je kasnije pretvoren u memorijalni muzej poseduje zbirku fotografija koji prate nacionalistički pokret, te lični, intimni i javni život Nehru Gandhi porodice. Zbirka fotografija predstavlja vremeplov kroz život Gandijeve, od doba kada je zakoračila u telo devojčice do perioda oz-

biljne žene i konačno njenih poslednjih dana. Muzej je otelotvorenje ljubavi i odanosti koje je ova velika žena nesebično podarila svojoj zemlji i njenom narodu.

Moje dve nedelje u gradu sirena i hramova bliže se kraju. Opraštam se od svojih domaćina i krećem u Indiju koja nije zabeležena na internet turističkim blogovima. Ova Indija koja mene čeka je ona još uvek „neispevana“ u evropskim salonima. To je Indija materijalne bede i duhovne raskoši, prirodnih čudesa i ljudskih majstorija, Indija vere, slabode, joge...

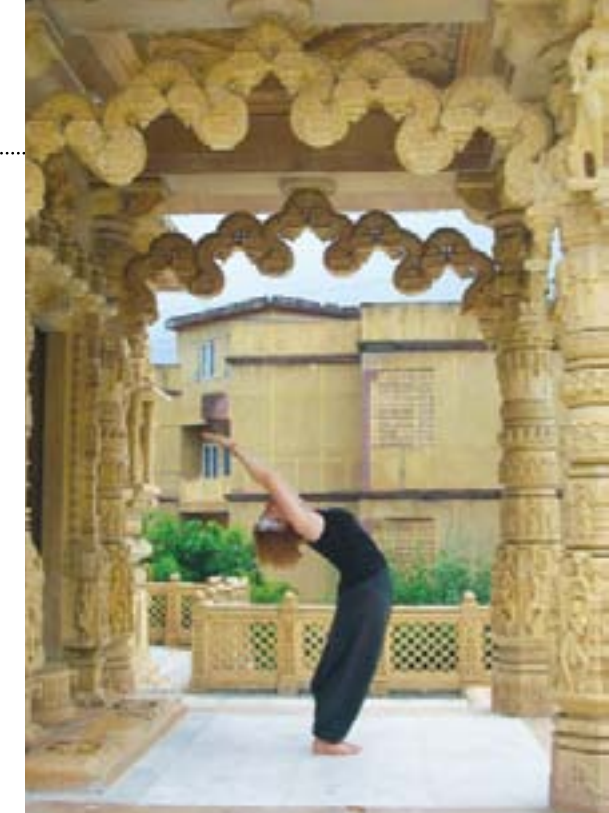
### GREH I GANG

Iz Nju Delhija krećem vozom za Haridvar, grad u podnožju Himalaja. Prema predanjima koja vuku korene iz hinduističke mitologije, reč je o jednom od najsvetijih mesta. Postoji uverenje da su bogovi na ovoj svetovnoj zemlji ostavili tragove svojih stopala, a legenda kaže da je Gospod Šiva poslao Gang da utaji žed ljudima tako što je ispleo iz svoje punde uvezanu kosu koja se spustila i pala na ovo mesto. Gang odavde nastavlja prema istoku i jugu kroz Ilahabad, Varanasi, Patnu i Kalkutu sve do Ganga Sagara, gde se spaja s okeanom. Gledajući kako se valja između stena posadenih u korito reke, ušančena među plodnim obalama i premrežena drvenim mostovima, osećam da sam spremna da potvrdim da nije reč o običnoj reci.

Tokom čitave godine posvećenici i vernici iz celog sveta dolaze u Haridvar radi molitve i obrednih kupanja. No, poseban doživljaj predstavlja **Kumba Mela** - masovno hodočašće koje se događa na svakih 12 godina. Tada dolaze milioni posvećenika kako bi uronili u najsvetiju indijsku reku, verujući da bi ona mogla da im donese čistoću tela i duše, ali i duhovno oslobođenje. Da li će Gang sprati moje grehove? Da li u zemlji ljubavi postoji greh? Čemu se mole ovi ljudi koji zaronjeni u vodu pogledom blude po nebu?

### PLAMTEĆA REKA

Postoji verovanje da svako zrno peska na Kumbai Meli nosi nezmeran blagoslov jer ga je vetar



doneo sa tela nekog sveca. Na obalama Ganga za ovaj dan praznika okupljen je čitav grad ljudi. Moja svetla put ne budi naročitu pažnju među tamnoputim vernicima. A kada ovaj grad, koji će već sutradan nestati kao da ga nije ni bilo, utihne od žamora, a glasovi se sjedine u jedinstvenu melodiju, mantru u slavu Ganga koja se razleže, čini se, čitavim Himalajima, ne znate da li još uvek obitavate u materijalnom svetu ili... Ovu neobičnu zanosnu pesmu miliona vernika prekidaju sveštenici, nakon čega sledi uranjanje u vodu.

Čekam zalazak sunca. Sveštenici pale velike baklje. Mrak polako prekriva okolinu, a onda počinje spuštanje u reku hiljade čamčica napravljenih od lišća. U svakom malom čamcu nalaze se cveće i sveća. Sa reke počinje da isijava neobična svetlost sačinjena od miliona plamčaka. Plamteća reka nosi beskrajno puno malih i velikih želja. Bosa se spuštam na obalu i čvrsto stežem svoj mali čamac. U njemu će Gangom, među drugim, ploviti i moja molitva. Želim da se vratim ovde, tiho izgovaram.

Ovo je moja najduža noć u Indiji. Ona još uvek traje u mom sećanju. Iako ne znam da li će mi ispuniti želju, u mom vokabularu iz indijskog života ona se našla upisana kao „moja čarobna noć“. Neka ženska matematika bi izvela računicu da jedna ovakva noć vredi hiljade običnih dana. Ali ženski senzibilitet dodaje da posle ovakve čarobne noći ni jedan dan ne može biti običan.

Odvajam se od obala Ganga i silazim u grad. On će biti moje čvrsto utočište u narednih mesec dana. Šta sam sve videla u zemlji hramova i bogova, šta se krije u svakodnevnom životu ovih ljudi, a šta u sentencama molitava starih hiljade godina? Koliko je joga vezana za pojedinačne živote i šta su kroz nju ti narodi naučili? Da li sam upoznala još jednu Indiju ili još jednu sebe zahvaljujući ovoj zemlji? O svemu tome i još o o nekim malim tajnama - u sledećem broju *Ona* Magazina.